

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 18.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940319904.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Da jeg blev ældre, lærte jeg mere, dog kun hvad jeg havde Lyst til, især Sprog og Historie; dog var det mig umuligt at huske andet af denne, end de fremtrædende Personer, og de Begivenheder, som stode nærmest i Forbindelse med dem. Jeg tilegnede mig da en saadan Character, og den blev en ny Erobring for min Tankeverden. Endelig var jeg saa vidt, jeg skulde gaae til Præsten, ved hvilken Leilighed jeg gjorde den første Erobring i den virkelige Verden, 19 nemlig Dig og Dit Venskab. Du var det første Menneske jeg sympathiserede med, og dog var Du saa fornuftig, at jeg aldrig turde betro Dig mere end en Deel af mine Tanker. Jeg var bange, Du skulde gjøre Nar af mig! Ligesaa lidt veed Du, at jeg egentlig slet ingen Religion havde. Hvad Præsten sagde, havde jeg Intet at indvende imod, det maatte vel være sandt, og ofte fandt jeg det poetiskt og smukt, men jeg forekom mig som udenfor det Hele. At aflægge Løftet betænkte jeg mig nok paa, men saa syntes jeg det var større Feil at sætte Tante i den Fortvivlelse, og Eder Alle i den Forundring det vilde vække, hvis jeg protesterede mod at blive confirmeret, end at sige det lille »Ja« i Kirken.